

які повинні бути спрямовані на удосконалення організації діяльності, доцільно розробляти, виходячи з таких напрямів:

1. Організаційні аспекти покращення внутрішніх економічних відносин на підприємстві. Реалізація даного напрямку передбачає вибір та обґрунтування ефективної форми організації виробничої діяльності підприємства, шляхом підвищення рівня децентралізації структурних підрозділів.

2. Підвищення ефективності основних економічних важелів підприємства ґрунтується на розробці комплексу пропозицій та рекомендацій, що сприяють підвищенню ефективності: нормування, планування, обліку та контролю, підведення підсумків, стимулювання та матеріальної відповідальності.

Наступним етапом процесу удосконалення організації виробничої діяльності підприємства є реалізація запропонованих заходів, після чого рекомендується провести повторне оцінювання, на основі якого приймається відповідне управлінське рішення.

Запропонований комплексний підхід до удосконалення організації виробничої діяльності підприємства сприяє проведенню ефективного аналізу внутрішньої діяльності господарюючого суб'єкта, що дозволить якісніше та оперативніше приймати відповідні управлінські рішення. Разом з цим, розробка даного підходу є перспективним шляхом покращення внутрішнього економічного механізму та підвищення ефективності виробництва підприємства.

*Дробіна В.С., аспірант кафедри менеджменту,
Київський національний університет технологій та дизайну*

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Сучасний світ з початку самого розвитку зазнав значного впливу глобалізації. Це стосується не лише економіки, але і інших сфер також. Головний парадокс процесу глобалізації – це те що сама глобалізація стала

головним викликом для людства. Це відбулося через кардинальні зміни в світовій системі економіки, політики та соціальних поглядів.

Основним стратегічним середовищем глобальних викликів є необхідність здійснення докорінної трансформації сучасної глобальної системи, її транзиту до кардинально іншої моделі, яка буде характеризуватись постіндустріальною економікою з перевагою наукоємних виробництв, які базуються на знаннях суспільства, екологічній безпеці та справедливій економіці.

Основною метою дослідження є аналіз сучасного етапу розвитку українських підприємств, визначення проблеми відповідності підприємств вимогам глобалізації, встановлення на якому етапі розвитку в умовах глобальних викликів знаходяться українські підприємства.

Основні риси, які притаманні глобалізації: зростаюча лібералізація міжнародної торгівлі; поглиблення міжнародного поділу праці; активізація руху капіталу; інформаційно-технічна революція; розвиток інтеграційних тенденцій; зростання ролі наднаціональних органів у світовій економіці та політиці; посилення ролі транснаціональних компаній. Всі вказані, а також інші є суттєвим викликом для українських підприємств, які намагаються виходити на зовнішні ринки. Крім того, не слід забувати, що українські підприємства стикаються із загострення конкуренції з боку іноземних підприємств і на внутрішньому ринку, що змушує їх більш динамічно орієнтуватись на зовнішні вимоги, навіть функціонуючи виключно в межах національної економіки.

За теорією М. Портера бізнес-процеси поділяються на три типи: первинні, підтримувальні і розвиваючі. Досліджуючи діяльність українські підприємств та їх бізнес процеси з підставою на розвиток у мовах глобальних викликів, і основні умови для їх дотримання, можна зрозуміти, що вони лише на етапі входження в глобальний простір та знаходяться на початкових етапах адаптації. Основними причинами цього є низька інвестиційна та інноваційна активність українських підприємств, а також ігнорування стратегічних підходів, на чому наголошено в роботах [1, 2, 3].

Перехід та інтеграція України в ЄС створила нові умови і стандарти для виробництва, що змінює підхід до багатьох виробничих бізнес-процесів, однак вони мають низький рівень практичного впровадження та не є розвиваючими.

На сьогоднішній час українські підприємства не здатні відповідати нормам науково-технічного прогресу щодо виробництва, відповідно, і виготовляють продукцію, яка не відповідає світовим вимогам. Також один із головних моментів є – транснаціональні компанії, яких є не багато і вони знаходяться в секторі великого бізнесу. Підприємства не відповідають умовам інтеграційних тенденцій. Складні умови для малих та середніх підприємств в конкурентному середовищі та умовах виходу на міжнародний ринок, залучення іноземних партнерів та багато іншого.

Для того, щоб процес адаптації до вимог глобалізації відбувався стабільно і забезпечував реальний розвиток, підприємствам потрібно дотримуватись певних вимог, а саме:

1. Забезпечити моніторинг ситуації на зовнішніх ринках та вивчати досвід провідних підприємств-галузевих лідерів щодо механізмів розвитку їх бізнес-процесів.

2. Створити систему сучасного менеджменту та впроваджувати методи стратегічного управління, що дозволить більш динамічно реагувати на зовнішні виклики.

3. Розробити стратегію розвитку на основі комплексного бачення перспектив розвитку бізнесу в умовах глобалізованих ринків.

Список використаних джерел:

1. Касич А.О. Теоретичні і методичні основи аналізу внутрішніх джерел фінансування інвестиційної діяльності / А.О. Касич // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 3(117). – С. 243–250.

2. Касич А.О. Інноваційні активність підприємств України: динаміка, проблеми та шляхи вирішення / А.О. Касич, К.О. Канунікова // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 22. – С. 21-24.

3. Касич А.О. Втілення концепції стратегічного управління в практику вітчизняних підприємств / А.О. Касич // Бізнес-Інформ. – 2014. – № 11. – С. 290–294.

Зінченко О. В., к.е.н., доцент,

Пархоменко О.О., студентка,

Київський національний університет технологій та дизайну

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ЗАГАЛЬНОВИРОБНИЧИХ ВИТРАТ

Від ефективності управління витратами залежить фінансовий результат діяльності підприємств. Процес ринкової трансформації системи обліку підприємствах не відповідає на належному рівні сучасним вимогам. До основних стримуючих чинників відносяться: застарілі інструктивні та методичні матеріали з організації обліку витрат виробництва і реалізації продукції; недостатня відповідність сучасним вимогам регламентування відображення витрат в чинній нормативно-правовій базі; недосконалість первинних документів з обліку виробничих витрат; відсутність методичних матеріалів з організації контролю і реалізації його результатів.

Методичні засади обліку витрат, які включаються до складу загально виробничих, визначені в П(С)БО 16 «Витрати». Перелік і склад змінних і постійних загально виробничих витрат визначається в Наказі про облікову політику підприємства. В чинній нормативній базі відсутній чіткий перелік змінних та постійних загально виробничих витрат, що унеможлиблює віднести витрати до постійних або змінних, оскільки є ще такі витрати, як змішані, які вміщують в собі змінну і постійну частини.